

Kritický okamžik

Thalidomide

Tak obrovská osamělost je na tomto světě
Že ji lze spatřit v pohybu hodinových ručiček
Lidé jsou tak znaveni a zmrzačeni láskou
Nebo nedostatkem lásky

A přesto, nebo právě proto jeden vedle druhého
Lidé nejsou dobří jeden k druhému
Bohatí nejsou dobří k bohatým
Chudí nejsou dobří k chudým

Máme strach!

Ptáš se mě co dělat, co když přijdou oni
Oškliví a cizí lidé bez svědomí
Armády, co se ženou ulicemi krve
A okolnosti s tím spojené - tě budou navždy srát

What the Fuck Have You Done?!

Nikdy si nenechej srát na hlavu
Buď sám sebou a za každých okolností
Buď sám sebou a měj odvalu

Příliš mnoho nebo příliš málo
Příliš tlustí nebo příliš hubení
Je rozhodně víc těch, co se nenávidí
Nežli těch, co se milují - a nebo žádní

Teď - záblesk optimismu na moji krutou víru sed
Misionář, co chce změnit svět, musí začít u sebe
Ta jediná a otřepaná cesta je revoluce
Křičím z pavilonu E

Svět bude stejný, tedy čím dál tím horší
Dámy tě k smrti uprovokují
A počasí tě zaživa stáhne z kůže
A v protějším bytě otec dceru znásilní - nedá si ji vzít

Lidé nejsou dobří jeden k druhému
Snad kdyby byli, naše smrt by nebyla tak smutná
Prozatím pozorují mladé dívky - stébla, květiny naděje

Ve škole tě učí, jak snadno můžeš vyhrát
Když šikovně někomu do řiti nalezeš
Avšak nic se nezmiňují o bídě, sebevraždách
O další odvrácené straně měsíce

Nebo o tom, jaká je to hrůza
Když člověk žije v úzkosti a samotě
A nikdo s ním nemluví, nikdo se ho nedotýká
Jen zalévá květiny a vzpomíná - na časy dávné